

zgodovinskih in zemljepisnih knjig, ki se potrebujejo na naših nižjih gimnazijah s slovenskim učnim jezikom. Knjiga obseza od 3. do 32 strani zgodovino, od 33. do 46. str. prirodosnanski zemljepis, od 46. do 68. str. statistiko, in od 68. do 88. str. topografijo naše države, vse v tisti meri, v kateri to učivo predpisujejo šolski zakoni 4. razredu malih gimnazij. Jesenkova knjiga je za 26 strani krajša nego jednaka šolska knjiga Hannakova, in to zategadelj, ker je g. pisatelj prav storil, da je skrajšal novejšo zgodovino, katera se uči v 4. gimn. razredu že v I. tečaju. Vsa knjiga nam kaže spretnega pisatelja in preskušene učitelja, hvale vrednega tudi zategadelj, ker je knjigi udaril jako nizko ceno (Hannakova nemška knjiga je za 43 kr. dražja!) Želimo, da bi knjiga našla kupcev tudi v nešolskih krogih.

— Imenik šolskih oblastev, ljudskih šol, učiteljev in učiteljic na Kranjskem. Uredil Jakob Praedika, profesor na c. kr. učiteljski. Založilo in izdalo Slovensko učiteljsko društvo, natisnil Jos. Rudolf Milic v Ljubljani 1885, m. 8, 100 str. Cena 60 kr. Ta lična, spretno sestavljena in razločno in pregledno tiskana knjižica, ki bode posebno dobro došla vsem učiteljem, a tudi vsem prijateljem narodnega šolstva, obseza poleg imenika vseh šolskih oblastev kranjskih tudi vse ljudske šole, razdeljene po okrajnih glavarstvih, z vsemi učitelji in učiteljicami. Pri vsakem učitelju je dodejano, kje in kedaj je porojen, odklé služi in koliko ima plače. Kadar bode g. urednik pripravljala novo izdavo, svetujemo mu, naj knjižici dodá še dve tri strani statističnega pregleda o številu in kategorijah ljudskih šol ob učenem jeziku, ob številu ljudskih učiteljev in učiteljic, stalno in začasno ali samó v pomoč nameščenih. To bode knjižico naredilo še rabnejšo nego je že zdaj.

„Vita vitae meae!“ Beneški Slovenec g. Ivan Trinko je na italijanski jezik preložil dr. Tavčarjevo povest „Vita vitae meae“, ki je bila l. 1883. natisnena v našem listu, Prevod v kratkem objavi neki italijanski dnevnik v Vidmu.

Matica Slovenska razpisuje službo društvenega tajnika. Služba se proti pogodbi oddá na tri leta. Plače je po 600 gld. na leto. Dolžnosti tajnikove natančno našteva §. 35. Matičnega opravnega reda. Prošnje se vzprejemajo do 10. marca t. l. Nam se ta razpis zdi samó formalen, da se ustreže ž njim društvenim pravilom, ker mislimo, da bi Matica težko dobila vestnejšega, pridnejšega in spretnejšega moža temu poslu nego je dozdanji začasni tajnik g. Evgen Lah. Res, da se je tudi delovanje dozdanjega tajnika poskušalo že javno grajati, toda dotična graja je — da govorimo s pokojnim dr. Bleiweisom — prenatlo pokazala, „kam pes taco moli“. — Obžalovati moramo pa sklep odborov, da se dozdanjemu korektoru društvenih knjig, g. C. odvzame popravljanje, odvzame zategadelj, da se pospeši delo v tiskarni. G. C. je silno vesten in natančen, in seveda baš zato vsaki tiskarni neprijeten korektor. Vrh tega se nam pa zdi trdo in neusmiljeno, kosec težko zasluženega kruha jemati možu, katerega nesreča in bolezen tare že od mladih let. Ali ni že samó to dosti veliko zlo, da mora-on, ki bi pri obče priznani nadarjenosti svoji narodu našemu — da mu je sreča milejša — lahko koristil z izbornimi spisi, bolan in onemogel vse svoje moči trositi za raznovrstne tiskovne korekture, samó da more prebiti? Pričakujemo zatorej, da odbor prekliče svoj sklep. Da se pa preprečijo vse tožbe tiskarjeve in da se, kakor je želeti, v društvenih knjigah piše pravilen in dosleden jezik, pošiljajo naj se že rokopisi g. C. v korekturo, da ne bomo dožili: kolikor pisateljev, toliko slovníc!

Jurčičevih zbranih spisov IV. zvezek se že tiska. Knjiga izide okoli velike noči. Da smo mogli IV. zvezek poslati v tiskarno, zahvaljevati se nam je največ našim vrlim gg. bogoslovcem in srednješolskim dijakom v Ljubljani, v Go-